

Sfânta Liturghie a Darurilor înainte-sfințite

a Sf. Grigore Dialogul

+ Sf. Calinic de la Cernica, ep. Râmnicului (11 aprilie); Sf. Mc. Sava de la Buzău

Vineri seara, săptămâna a 6-a din Post, 12 aprilie 2025

(Sâmbăta lui Lazăr. Pomenirea morților)

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul Adevărului, Care pretutindenea ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiești întru noi și ne curățești pe noi de toată întinăciunea și mântuiești, Bunule, sufletele noastre.

(Apoi, închinându-se de 3 ori)

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Doamne, miluiește. *(de 12 ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(Apoi, închinându-se de 3 ori)

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeu nostru!

(Apoi, citește rar, cu glas lin)

Psalmul 103

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul! Doamne Dumnezeu meu, măritu-Te-ai foarte! Întru strălucire și în mare podoabă Te-ai îmbrăcat. Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină; Cel ce întinzi cerul ca un cort; Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui; Cel ce pui norii suirea Ta; Cel ce

umbli peste aripile vânturilor; Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc; Cel ce ai întemeiat pământul pe temeliile lui și nu se va clătina în veacul veacului. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea Lui; peste munți vor sta ape. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa. Se suie munți și se coboară văi, în locul în care le-ai întemeiat pe ele. Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece și nici nu se vor întoarce să acopere pământul. Cel ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape; adăpa-se-vor toate fiarele câmpului, asinii sălbatici setea își vor potoli. Peste acelea păsările cerului vor locui; din mijlocul stâncilor vor da glas. Cel ce adăpi munții din cele mai de deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va satura pământul. Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeață spre trebuința oamenilor; ca să scoată pâine din pământ; și vinul veselește inima omului; ca să veselească fața cu untdelemn și pâinea inima omului o întărește. Sătura-se-vor copacii câmpului, cedrii Libanului pe care i-ai sădit; acolo păsările își vor face cuib. Locașul cocostârcului în chiparoși. Munții cei înalți adăpost cerbilor, stâncile scăpare iepurilor. Făcut-ai luna spre vremi, soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte, când vor ieși toate fiarele pădurii; puii leilor mugesc ca să apuce și să ceară de la Dumnezeu mâncarea lor. Răsărit-a soarele și s-au adunat și în culcușurile lor se vor culca. Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut! Umplutu-s-a pământul de zidirea Ta. Marea aceasta este întinsă și largă; acolo se găsesc târătoare, cărora nu este număr, vietăți mici și mari. Acolo corăbiile umblă; balaurul acesta pe care l-ai zidit, ca să se joace în ea. Toate către Tine așteaptă ca să le dai lor hrană la bună vreme. Dându-le Tu lor, vor aduna.

Deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătați, dar întorcându-Ți Tu fața Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor și se vor sfârși și în țărână se vor întoarce. Trimite-vei duhul Tău și se vor zidi și vei înnoi fața pământului. Fie slava Domnului în veac! Veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale. Cel ce caută spre pământ și-l face pe el de se cutremură; Cel ce se atinge de munți și fumegă. Cânta-voi Domnului în viața mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi fi. Plăcute să-i fie Lui cuvintele mele, iar eu mă voi veseli de Domnul. Piară păcătosii de pe pământ și cei fără de lege, ca să nu mai fie. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși:

Soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeu!
Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeu!
Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ectenia mare

(Cântăreții dau răspunsurile cântând împreună cu credincioșii și închinându-se după cuviință la fiecare cerere a ecteniei.)

Preotul: Cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (**N**), pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, (*aici se pomenește și Cărmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

(Aici se pot adăuga și alte ectenii pentru felurite cereri.)

Preotul: Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul (*ecfonis*): Că Ție se cuvin toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi citește (din Psaltirea așezată pe analog în mijlocul bisericii)*

Catisma a 18-a (*Psalmii 119-133*)

Starea 1-a

Psalmul 119

1. Către Domnul am strigat când m-am necăjit și m-a auzit.
2. Doamne, izbăvește sufletul meu de buzele nedrepte și de limba vicleană.
3. Ce se va da ție și ce vei câștiga de la limba vicleană?
4. Săgeți ascuțite cu cărbuni aprinși, trase de Cel puternic.
5. Vai mie, că pribegia mea s-a prelungit, că locuiesc în corturile lui Chedar!
6. Mult a pribegit sufletul meu.
7. Cu cei ce urau pacea, făcător de pace eram; când grăiam lor, se luptau cu mine în zadar.

Psalmul 120

1. Ridicat-am ochii mei la munți, de unde va veni ajutorul meu,
2. Ajutorul meu de la Domnul, Cel ce a făcut cerul și pământul.
3. Nu va lăsa să se clatine piciorul tău, nici nu va dormita Cel ce te păzește.
4. Iată, nu va dormita, nici nu va adormi Cel ce păzește pe Israel.
5. Domnul te va păzi pe tine; Domnul este acoperământul tău, de-a dreapta ta.
6. Ziua, soarele nu te va arde, nici luna noaptea.
7. Domnul te va păzi pe tine de tot răul; păzi-va sufletul tău.
8. Domnul va păzi intrarea ta și ieșirea ta de acum și până în veac.

Psalmul 121

1. Veselitu-m-am de cei ce mi-au zis mie: „În casa Domnului vom merge!”
2. Stăteau picioarele noastre în curțile tale, Ierusalime!
3. Ierusalimul, cel ce este zidit ca o cetate, ale cărei porți sunt strâns unite.
4. Că acolo s-au suit semințiile, semințiile Domnului, după legea lui Israel, ca să laude numele Domnului.

5. Că acolo s-au așezat scaunele la judecată, scaunele pentru casa lui David.
6. Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului și pentru îndestularea celor ce te iubesc pe tine.
7. Să fie pace în întăriturile tale și îndestulare în turnurile tale.
8. Pentru frații mei și pentru vecinii mei grăiam despre tine pace.
9. Pentru casa Domnului Dumnezeuului nostru am dorit cele bune ție.

Psalmul 122

1. Către Tine, Cel ce locuiești în cer, am ridicat ochii mei.
2. Iată, precum sunt ochii robilor la mâinile stăpânilor lor, precum sunt ochii slujnicei la mâinile stăpânei sale, așa sunt ochii noștri către Domnul Dumnezeuul nostru până ce Se va milostivi spre noi.
3. Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că mult ne-am săturat de defăimare,
4. Că prea mult s-a săturat sufletul nostru de ocara celor îndestulați și de defăimarea celor mândri.

Psalmul 123

1. De n-ar fi fost Domnul cu noi, să spună Israel!
2. De n-ar fi fost Domnul cu noi, când s-au ridicat oamenii împotriva noastră,
3. De vii ne-ar fi înghițit pe noi, când s-a aprins mânia lor împotriva noastră;
4. Apa ne-ar fi înecat pe noi, șuvoi ar fi trecut peste sufletul nostru.
5. Atunci ar fi trecut peste sufletul nostru valuri înspăimântătoare.
6. Binecuvântat este Domnul, Care nu ne-a dat pe noi spre vânare dinților lor.
7. Sufletul nostru a scăpat ca o pasăre din cursa vânătorilor; cursa s-a sfărâmat, și noi ne-am izbăvit.
8. Ajutorul nostru este în numele Domnului, Cel ce a făcut cerul și pământul.

Apoi:

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Ectenia mică

Preotul: Iară și iară, cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi citește*

Starea a 2-a a Catismei 18

Psalmul 124

1. Cei ce se încred în Domnul sunt ca muntele Sionului; nu se va clătina în veac cel ce locuiește în Ierusalim.
2. Munți sunt împrejurul lui și Domnul împrejurul poporului Său, de acum și până în veac.
3. Că nu va lăsa Domnul toiagul păcătoșilor peste soarta dreptilor, ca să nu-și întindă dreptii întru fărădelegi mâinile lor.
4. Fă bine, Doamne, celor buni și celor drepti cu inima;
5. Iar pe cei ce se abat pe căi nedrepte, Domnul îi va duce cu cei ce lucrează fărădelegea. Pace peste Israel!

Psalmul 125

1. Când a întors Domnul robia Sionului, ne-am umplut de mângâiere.
2. Atunci s-a umplut de bucurie gura noastră și limba noastră de veselie; atunci se zicea între neamuri: „Mari lucruri a făcut Domnul cu ei!”
3. Mari lucruri a făcut Domnul cu noi: ne-a umplut de bucurie.
4. Întoarce, Doamne, robia noastră, cum întorci pâraiele spre miazăzi.
5. Cei ce seamănă cu lacrimi, cu bucurie vor secera.
6. Mergând mergeau și plângeau, aruncând semințele lor, dar venind vor veni cu bucurie, ridicând snopii lor.

Psalmul 126

1. De n-ar zidi Domnul casa, în zadar s-ar osteni cei ce o zidesc; de n-ar păzi Domnul cetatea, în zadar ar priveghea cel ce o păzește.

2. În zadar vă sculați dis-de-dimineață, în zadar vă culcați târziu, voi, care mâncați pâinea durerii, dacă nu v-ar da Domnul somn, iubiți ai Săi.
3. Iată, fiii sunt moștenirea Domnului, răsplata rodului pântecelui.
4. Precum sunt săgețile în mâna celui viteaz, așa sunt copiii părinților tineri.
5. Fericit este omul care-și va umple casa de copii; nu se va rușina când va grăi cu vrăjmașii săi în poartă.

Psalmul 127

1. Fericiți toți cei ce se tem de Domnul, care umblă în căile Lui.
2. Rodul muncii mâinilor tale vei mânca. Fericit ești; bine-ți va fi!
3. Femeia ta ca o vie roditoare, în laturile casei tale; fiii tăi ca niște vlăstare tinere de măslin, împrejurul mesei tale.
4. Iată, așa se va binecuvânta omul, cel ce se teme de Domnul.
5. Te va binecuvânta Domnul din Sion și vei vedea bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieții tale.
6. Și vei vedea pe fiii fiilor tăi. Pace peste Israel!

Psalmul 128

1. De multe ori s-au luptat cu mine, din tinerețile mele, să spună Israel!
2. De multe ori s-au luptat cu mine, din tinerețile mele, și nu m-au biruit.
3. Spatele mi-au lovit păcătoșii, întins-au nelegiuirea lor;
4. Dar Domnul Cel drept a tăiat grumajii păcătoșilor.
5. Să se rușineze și să se întoarcă înapoi toți cei ce urăsc Sionul.
6. Facă-se ca iarba de pe acoperișuri, care mai înainte de a fi smulsă s-a uscat,
7. Din care nu și-a umplut mâna lui secerătorul și sânul său cel ce adună snopii,
8. Și trecătorii nu vor zice: „Binecuvântarea Domnului fie peste voi!” sau: „Vă binecuvântăm în numele Domnului!”

Apoi:

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ectenia mică

Preotul: Iară și iară, cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi citește*

Starea a 3-a a Catismei 18

Psalmul 129

1. Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne! Doamne, auzi glasul meu!
2. Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele.
3. De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi?
4. Că la Tine este milostivirea.
5. Pentru numele Tău, Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău,
6. Nădăjduit-a sufletul meu în Domnul din straja dimineții până în noapte. Din straja dimineții să nădăjduiască Israel spre Domnul.
7. Că la Domnul este mila și multă mântuire la El
8. Și El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui.

Psalmul 130

1. Doamne, nu s-a mândrit inima mea, nici nu s-au înălțat ochii mei, nici n-am umblat după lucruri mari, nici după lucruri mai presus de mine,
2. Dimpotrivă, mi-am smerit și mi-am domolit sufletul meu, ca un prunc înțărcat de mama lui, ca răsplată a sufletului meu.
3. Să nădăjduiască Israel în Domnul de acum și până în veac!

Psalmul 131

1. Adu-Ți aminte, Doamne, de David și de toate blândețile lui.
2. Cum s-a jurat Domnului și a făgăduit Dumnezeului lui Iacov:
3. Nu voi intra în locașul casei mele, nu mă voi sui pe patul meu de odihnă,
4. Nu voi da somn ochilor mei și genelor mele dormitare și odihnă tâmpelilor mele,

5. Până ce nu voi afla loc Domnului, locaș Dumnezeului lui Iacov.
6. Iată, am auzit de chivotul legii; în Efrata l-am găsit, în țarina lui Iaar.

Rostește mai rar și mai tare:

7. Intra-vom în locașurile Lui, **închina-ne-vom la locul unde au stat picioarele Lui.**

*Apoi **tace și îngenunchează**, din altar sună clopoțelul; când din altar sună clopoțelul a doua oară, se ridică și citește mai departe:*

8. Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii Tale.
9. Preoții Tăi se vor îmbrăca cu dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura.
10. Din pricina lui David, robul Tău, să nu întorci fața unsului Tău.
11. Juratu-S-a Domnul lui David adevărul și nu-l va lepăda: „Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău
12. De vor păzi fiii tăi legământul Meu și mărturiile acestea ale Mele, în care îi voi învăța pe ei, și fiii lor vor ședea până în veac pe scaunul tău“.
13. Că a ales Domnul Sionul, și l-a ales ca locuință Lui.
14. „Aceasta este odihna Mea în veacul veacului. Aici voi locui, că l-am ales pe el.
15. Roadele lui le voi binecuvânta foarte; pe săracii lui îi voi sătura cu pâine.
16. Pe preoții lui îi voi îmbrăca cu izbăvire și cuvioșii lui cu bucurie se vor bucura.
17. Acolo voi face să răsară puterea lui David, gătit-am făclie unsului Meu.
18. Pe vrăjmașii lui îi voi îmbrăca cu rușine, iar pe dânsul va înflori sfințenia Mea“.

Psalmul 132

1. Iată acum ce este bun și ce este frumos, decât numai a locui frații împreună!
2. Aceasta este ca mirul pe cap, care se coboară pe barbă, pe barba lui Aaron, care se coboară pe marginea veșmintelor lui.
3. Aceasta este ca roua Ermonului, ce se coboară pe munții Sionului; că unde este unire, acolo a poruncit Domnul binecuvântarea și viața până în veac.

Psalmul 133

1. Iată, acum, binecuvântați pe Domnul toate slugile Domnului, care stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru.

2. Noaptea ridicați mâinile voastre spre cele sfinte și binecuvântați pe Domnul.
3. Te va binecuvânta Domnul din Sion, Cel ce a făcut cerul și pământul.

Apoi:

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ectenia mică

Preotul: Iară și iară, cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă pe glasul al 8-lea (glasul Stihirei zilei din Triod)*

Psalmul 140

(Primele doua stihuri se cântă pe larg, adică stihiraric.)

Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă; ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine. Auzi-mă, Doamne!

Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară, auzi-mă, Doamne!

(Stihurile următoare se cântă irmologic, adică mai repede.)

Pune, Doamne, strajă gurii mele și ușa de îngrădire împrejurul buzelor mele.

Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să-mi dezvinovățesc păcatele mele.

Cu oamenii cei ce fac fărădelege și nu mă voi însoți cu aleșii lor.

Certa-mă-va dreptul cu milă și mă va mustra; iar untul de lemn al păcătoșilor să nu ungă capul meu.

Că încă și rugăciunea mea este împotriva vrerilor lor; prăbușească-se de pe stâncă judecătorii lor.

Auzi-se-vor graiurile mele că s-au îndulcit. Ca o brazdă de pământ s-au rupt pe pământ, risipitu-s-au oasele lor lângă iad.

Căci către Tine, Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nădărduit, să nu iei sufletul meu.

Păzește-mă de cursa care mi-au pus mie și de smintelile celor ce fac fărădelege.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii, ferit sunt eu până ce voi trece.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi spune.

Când lipsea dintru mine duhul meu, Tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie.

Luat-am seama de-a dreapta și am privit și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine și nu este cel ce caută sufletul meu.

Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: " Tu ești nădejdea mea, partea mea ești în pământul celor vii".

Ia aminte la rugăciunea mea, că m-am smerit foarte.

Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai mult decât mine.

Stihirile la „Doamne strigat-am...” , pe 10

Stihira idiomelă a zilei din Triod, glasul al 8-lea, însuși glasul

Stih: Scoate din temniță sufletul meu, ca să laude numele Tău.

Săvârșind aceste patruzeci de zile cele de suflet folositoare, cerem să vedem și Sfântă Săptămâna Patimii Tale, iubitorule de oameni, ca să preaslăvim în ea măririle Tale, și nespusă rânduiala Ta cea pentru noi, cu un cuget cântând: Doamne, slavă Ție!

Stihirile Sf. Lazăr, din Triod, glasul al 6-lea, însuși glasul

Stih: Pe mine mă așteaptă dreptii, până ce-mi vei răsplăti mie.

Doamne, vrând să vezi mormântul lui Lazăr, Cel ce aveai a Te sălășlui în mormânt de bunăvoie, ai întrebat: Unde l-ați pus pe el? Și aflând ceea ce nu era să nu știi, ai strigat pe cel ce-l iubeai: Lazăre, vino afară! Și a ascultat cel fără suflare pe Cel ce i-a dat suflare, pe Tine, Mântuitorul sufletelor noastre.

Stih: Dintru adâncuri am strigat către Tine: Doamne, Doamne, auzi glasul meu!
(Psalm 129: 1)

Doamne, venit-ai la mormântul lui Lazăr cel mort de patru zile, și, vărsând lacrimi peste prietenul Tău, l-ai înviat, Spicule al vieții. Pentru aceasta moartea a fost legată cu glasul Tău, iar giulgiurile lui s-au dezlegat cu mâinile. Atunci s-a umplut de bucurie mulțimea ucenicilor, și s-a săvârșit de către toți o cântare: Bine ești cuvântat, Mântuitorule, miluiește-ne pe noi.

Stih: Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele. *(Psalm 129: 2)*

Doamne, glasul Tău a stricat împărățiile iadului, și cuvântul puterii Tale a ridicat din mormânt pe cel mort de patru zile; și s-a făcut Lazăr început al mântuitoarei învieri celei de a doua. Toate sunt cu putință Ție, Stăpâne, Împăratul tuturor; dăruiește robilor Tăi curățire și mare milă.

Stihirile Sf. Ier. Calinic, din Minei (de la Vecernia Mică), glasul 1, Podobie: Prealăudaților Mucenici...

Stih: De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea. *(Psalm 129: 3-4)*

Sosit-a praznicul tău cel preastrălucit, care luminează pe cei ce aleargă la tine cu credință, purtătorule de Dumnezeu, Ierarhe Calinic; și se bucură cetatea de scaun a Bucureștilor, care te-a odrăslit pe tine, că în locașurile cerești te-ai sălăsluit. Roagă-te pentru sufletele noastre.

Stih: Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădădui-a sufletul meu în Domnul. *(Psalm 129: 5-6)*

Din tinerețe, în ostrovul pustnicesc al Cernicăi, viața ta o ai închinat lui Hristos și trupul ți-ai smerit cu postul, cu privegherea și cu rugăciunea. Iar acum, cu îngerii petrecând, roagă-te lui Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre.

Stih: Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții, să nădăduiască Israel spre Domnul. *(Psalm 129: 6)*

De Dumnezeu înțelepțite, Părintele nostru Calinic, luminător te-ai arătat cu strălucirile virtuților și ale minunilor tale. Și acum, îndrăznire având către Mântuitorul, roagă-L să dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Stihirile Sf. Mc. Sava de la Buzău, din Minei, glasul al 8-lea, Podobie: Ce vă vom numi...

Stih: Că la Domnul este milă și multă mântuire la El, și El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui. *(Psalm 129: 7-8)*

Cum te vom numi pe tine, Sfinte Sava? Mucenic, că pe Hristos L-ai mărturisit; nevoitor, că ai supus trupul duhului; râvnitor, că n-ai fugit de mucenicie; stâlp al Bisericii, că ai învățat pe creștini să nu se lepede de credință; multe sunt numele virtuților tale, dar mai multe darurile; roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Stih: Lăudați pe Domnul toate neamurile, lăudați-L pe El toate popoarele. *(Psalm 116: 1)*

Cum te vom chema pe tine, Sfinte Sava? Alăută însuflețită, fiindcă ai cântat lui Dumnezeu; mijlocitor, că ai câștigat îndrăzneală către Hristos; lăcaș al Duhului și apărător al creștinătății; predicator iscusit al dogmelor; roagă-te neîncetat, Mucenice preamărite, pentru pacea Bisericii și pentru mântuirea sufletelor noastre.

Stih: Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac. *(Psalm 116: 2)*

Veniți să cinstim pe Mucenicul Sava, pe cel ce s-a arătat purtător de chinuri preamărit, pe cel ce a răbdat zdrobirea trupului, pe cel ce a suferit bicele și toată chinuirea spre bucurie o a socotit, că știind făgăduința cea nemincinoasă a Stăpânului tuturor, pentru Care punând viața cea de aici, pe cea de veci o a dobândit.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. *a Sf. Ier. Calinic, glasul al 2-lea*

Moștenitorule al darului și părtașule al măririi celei cerești, slujitorule al Domnului, sfinte Ierarhe Calinic, după numele tău de bun biruitor și viața ta a fost; că bine luptându-te, duhurile răutății le-ai biruit și la îngereasca viață ai ajuns. Și acum, preafericite, nu înceta a te ruga lui Dumnezeu pentru sufletele noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. *a Triodului, glasul al 8-lea*

Săvârșind patruzeci de zile de suflet folositoare, să strigăm: Bucură-te, cetate Betanie, patria lui Lazăr; bucurați-vă Marta și Maria, surorile lui, că mâine vine Hristos să învieze cu cuvântul pe fratele vostru cel mort; al Cărui glas, auzindu-l amarnicul și nesățiosul iad, cutremurându-se de frică și suspinând foarte tare, va slobozi pe Lazăr legat cu înfășurăturile. De a Cărui minune mirându-se mulțimea iudeilor va întâmpina pe Domnul cu ramuri și cu stâlپări, și se vor arăta lăudând pruncii pe Acesta, pe Care Îl pizmuiesc părinții: Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel. *(se încheie lung, melodios)*

Vohodul *(cu Evanghelia)*

Preotul: Înțelepciune, dreپți!

Strana: cântă

Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, a Celui Sfânt și Fericit, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu. Vrednic ești în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viață, pentru aceasta, lumea Te slăvește.

Prochimenul *(de Vineri seara; din Triod, Sâmbătă, Săptămâna a -a din Post)*

Preotul: Să luăm aminte. Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Înțelepciune. Să luăm aminte.

Primul Prochimen

Strana: cântă, *pe glasul al 6-lea (Psalm 123: 8, 1)*

Ajutorul nostru este în numele Domnului, Cel ce a făcut cerul și pământul.

Stih: De n-ar fi fost Domnul cu noi, să spună Israel.

Ajutorul nostru este în numele Domnului, Cel ce a făcut cerul și pământul.

Ajutorul nostru este în numele Domnului, Cel ce a făcut cerul și pământul.

Paremia întâi *(din Triod)*

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

De la Facere, citire!

(49: 33 – 50: 26)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Sfârșind Iacov poruncile sale, pe care le-a dat feciorilor săi, și întinzându-și picioarele sale în pat, și-a dat sfârșitul și s-a adăugat la poporul său. Atunci Iosif, căzând pe fața tatălui său, l-a plâns și l-a sărutat. Apoi a poruncit Iosif doctorilor, slujitori ai săi, să îmbălsămeze pe tatăl său, și doctorii au îmbălsămat pe Israel. După ce s-au împlinit patruzeci de zile, că atâtea zile trebuie pentru îmbălsămare, l-au plâns egiptenii șaptezeci de zile. Iar dacă au trecut zilele plângerii lui, a zis Iosif curtenilor lui Faraon: „De am aflat bunăvoință în ochii voștri, ziceți lui Faraon așa: Tatăl meu m-a jurat și a zis : Iată, eu am să mor; tu însă să mă îngropi în mormântul meu, pe care mi l-am săpat eu în pământul Canaan. Și acum aș vrea să mă duc ca să îngrop pe tatăl meu și să mă întorc”. Și i s-au spus lui Faraon cuvintele lui Iosif, iar Faraon a răspuns: „Du-te și îngroapă pe tatăl tău, cum te-a jurat el!”. Deci, s-a dus Iosif să îngroape pe tatăl său și au mers împreună cu el toți slujitorii lui Faraon, bătrânii casei lui și toți bătrânii din țara Egiptului și toată casa lui Iosif și frații lui și toată casa tatălui său și neamul lui. Numai copiii lor și oile și vitele lor le-au lăsat în țara Goșen. Au plecat de asemenea cu el căruțe și călăreți, și s-a făcut tabăra mare foarte. Și ajungând ei la Aria lui Atad de lângă Iordan, au plâns acolo plângere mare și tare foarte și a jeli Iosif pe tatăl său șapte zile. Văzând cananeenii, locuitorii ținutului aceluia, plângerea de la Aria Atad, au zis: „Mare e plângerea aceasta la egipteni”. De aceea s-a dat locului aceluia numele Abel-Mițraim, adică plângerea egiptenilor, care loc e dincolo de Iordan. Așa au făcut fiii lui Iacov cu Iacov, cum le poruncise el: l-au dus fiii lui în pământul Canaan și l-au îngropat în peștera din țarina Macpela, cea de lângă Mamvri, pe care o cumpărase Avraam cu țarină cu tot de la Efron Heteul, ca moșie de îngropare. Apoi Iosif, după îngroparea tatălui, s-a întors în Egipt și el, și frații lui și toți cei ce merseseră cu el la îngroparea tatălui său. Văzând însă frații lui Iosif că a

murit tatăl lor, au zis: „Ce vom face dacă Iosif ne va urî și va vrea să se răzbune pentru răul ce i-am făcut?”. Atunci au trimis ei la Iosif să i se spună: „Tatăl tău înainte de moarte te-a jurat și a zis: «Așa să spuneți lui Iosif: iartă fraților tăi greșeala și păcatul lor și răul ce ți-au făcut. Iartă deci vina robilor Dumnezeuului tatălui tău»”. Și a plâns Iosif când i s-au spus acestea. Apoi au venit și frații lui și, căzând înaintea lui, au zis: „Iată, noi suntem robii tăi”. Iar Iosif le-a zis: „Nu vă temeți! Sunt eu oare în locul lui Dumnezeu? Iată, voi ați uneltit asupra mea rele, dar Dumnezeu le-a întors în bine, ca să facă cele ce sunt acum și să păstreze viața unui popor numeros. Deci nu vă temeți! Eu vă voi hrăni pe voi și pe copiii voștri”. Și i-a mângâiat și le-a vorbit de la inimă. Apoi a locuit Iosif în Egipt, el și frații lui și toată casa tatălui său. Și a trăit Iosif o sută zece ani. Și a văzut Iosif pe urmașii lui Efraim până la al treilea neam. De asemenea și copiii lui Maehir, fiul lui Manase, s-au născut pe genunchii lui Iosif. În cele din urmă a zis Iosif către frații săi: „Iată, am să mor. Dar Dumnezeu vă va cerceta, vă va scoate din pământul acesta și vă va duce în pământul pentru care Dumnezeuul părinților noștri S-a jurat lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov”. La urmă a jurat Iosif pe fiii lui Israel, zicând: „Dumnezeu are să vă cerceteze, dar voi să scoateți oasele mele de aici”. Și a murit Iosif de o sută zece ani. L-au îmbălsămat și l-au pus într-un sicriu, în pământul Egiptului. *(se încheie melodios)*

Preotul: Înțelepciune! Să luăm aminte!

Al doilea Prochimen

Strana: cântă, pe glasul al 4-lea (Psalm 124: 1, 3)

Cei ce se încred în Domnul sunt ca muntele Sionului; nu se vor clătina în veac.

Stih: Că nu va lăsa Domnul toiagul păcătoșilor peste soarta dreptilor.

Cei ce se încred în Domnul sunt ca muntele Sionului; nu se vor clătina în veac.

Cei ce se încred în Domnul sunt ca muntele Sionului; nu se vor clătina în veac.

Paremia a doua (din Triod)

Strana: Porunciți!

Preotul (făcând cruce cu sfeșnicul și cădelnița, din fața Sfintelor Uși, întâi spre răsărit, zice):

Înțelepciune, drepti! (apoi spre apus, către credincioși, venind între Ușile Împărățești, zice):

Lumina lui Hristos luminează tuturor!

Apoi

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

De la Pilde, citire!

(31: 8-31)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Fiul meu, deschide gura ta pentru cuvântul lui Dumnezeu, și judecă toate în chip sănătos. Deschide gura ta, judecă drept, și fă dreptate celui sărac și năpăstuit. Cine poate găsi o femeie virtuoasă? Prețul ei întrece mărgeanul. Într-însa se încrede inima soțului ei, iar câștigul nu-i va lipsi niciodată. Ea îi face bine și nu rău în tot timpul vieții sale. Ea caută lână și cânepă și lucrează voioasă cu mâna sa. Ea se aseamănă cu corabia unui neguțător, care de departe aduce hrana ei. Ea se scoală dis-de-diminează și împarte hrana în casa ei și dă porunci slujnicilor. Gândește să cumpere o țarină și o dobândește; din osteneala palmelor sale sădește vie. Ea își încinge cu putere coapsele sale și își întărește brațele sale. Ea simte că bun e câștigul ei; sfeșnicul ei nu se stinge nici noaptea. Ea pune mâna pe furcă și cu degetele sale apucă fusul. Ea întinde mâna spre cel sărman și brațul ei spre cel necăjit. N-are teamă de cei ai casei sale în vreme de iarnă, căci toți din casă sunt îmbrăcați în haine stacojii. Ea își face scoarțe; hainele ei sunt de vison și de porfiră. Cinstit este bărbatul ei la porțile cetății, când stă la sfat cu bătrânii țării. Ea face cămăși și le vinde, și brâie dă neguțătorilor. Tărie și farmec este haina ei și ea râde zilei de mâine. Gura și-o deschide cu înțelepciune și sfaturi pline de dragoste sunt pe limba ei. Ea veghează la propășirea casei sale și pâine, fără să lucreze, ea nu mănâncă. Feciorii săi vin și o fericesc, iar soțul ei o laudă: „Multe fete s-au dovedit harnice, dar tu le-ai întrecut pe toate!”. Înșelător este farmecul și deșartă este frumusețea; femeia care se teme de Domnul trebuie lăudată! Să se bucure de rodul mâinilor sale, și la porțile cetății bărbatul ei să fie lăudat! *(se încheie lung, melodios)*

Paremiile Sf. Mc. Sava de la Buzău, din Minei

Paremia a treia

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

Din Prorocia lui Isaia, citire!

(43: 9-14)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Acestea zice Domnul: Toate neamurile s-au adunat împreună, și se vor aduna căpeteniile dintre ei. Cine va vesti acestea între ei, sau cele dintru început cine le va face auzite vouă? Să-și aducă mărturiile lor, și să se îndrepteze și să asculte și să spună adevărul. Fiți mie mărturii, și Eu sunt martor, grăiește Domnul Dumnezeu. Și Pruncul pe care L-am ales, ca să știți și să credeți, și să cunoașteți că Eu sunt; mai înainte de mine n-a fost alt Dumnezeu, și după mine nu va fi. Eu sunt Dumnezeu, și nu este afară de mine mântuitor. Eu am vestit și am mântuit și am certat și n-am fost între voi străin. Voi sunteți Mie mărturii, și eu martor, Domnul Dumnezeu. Că dintru început Eu sunt, și nu este nimeni scos din mâinile Mele. Face-voi și cine va întoarce aceasta? Așa zice Domnul Dumnezeu, Cel ce ne mântuiește pe noi, Sfântul lui Israel. *(se încheie melodios)*

Paremia a patra

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

De la Înțelepciunea lui Solomon, citire!

(3: 1-10)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu, și nu se va atinge de ele chinul. Părutu-s-a în ochii celor nepricepuți a muri, și s-a socotit pedeapsire sfârșitul lor, și mergerea de la noi sfărâmare, iar ei sunt în pace. Că înaintea feței oamenilor de vor lua și osândă, nădejdea lor este plină de nemurare și puțin fiind pedepsiți, cu mari faceri de bine se vor dărui; că Dumnezeu i-a ispitit pe ei și i-a aflat vrednici de El. Ca pe aur în topitoare i-a lămurit pe ei, și ca pe o jertfă de ardere de tot i-a primit. Și la vremea cercetării lor vor străluci și ca scânteile pe paie vor alerga. Judeca-vor neamuri și vor stăpâni popoare și va împărăți peste ei Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre El vor înțelege adevărul; și credincioșii în dragoste vor petrece cu El. Că har și milă este întru cuvioșii Lui, și cercetare întru aleșii Lui. *(se încheie melodios)*

Paremia a cincea

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

De la Înțelepciunea lui Solomon, citire!

(5: 15-24; 6: 1-3)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Dreptii în veci vor fi vii, și de la Domnul plata lor și purtarea de grijă pentru ei de la Cel Preaînalt. Drept aceea, vor lua împărăția podoabei și coroana frumuseții din mâna Domnului; că dreapta Sa îi va acoperi pe ei, și cu brațul Său îi va apăra. Lua-va ea toate armele dragostei Lui, și va întări făptura cu arme spre apărarea vrăjmașilor. Îmbrăca-va cu platoșă dreptatea, și-și va pune Luiși coif și judecata cea nefățarnică. Lua-va pavăză nebiruită sfințenia; și va ascuți cumplită mânie ca sabia, și va ridica război împreună cu El lumea asupra celor fără de minte. Merge-vor drept nimeritoare săgețile fulgerelor și ca dintr-un arc bine încordat al norilor, la țintă vor lovi. Și din praștia mâniei cea azvârlitoare de pietre, va cădea noian de grindină. Înfierbânta-se-va asupra lor apa mării, și apele cele mari repede vor curge. Sta-va împotriva lor Duhul puterii, și ca un vifor îi va vântura pe ei; și va pustii tot pământul fărădelegea, și răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Ascultați dar împărați și înțelegeți, învățați-vă judecătorii marginilor pământului. Ascultați cei ce stăpâniți mulțimi, și cei ce vă trufiți întru mulțimea neamurilor. Că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea și puterea de la Cel Preaînalt. *(se încheie lung, melodios)*

Preotul *(cu cădelnița în dreapta, cădind spre Sfânta Masă, cântă rar, pe glasul 1):* Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta. Ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

Strana *(repetă aceeași cântare):* Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta. Ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

Preotul: Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă! Ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine!

Strana *(cântă, mai repejor):* Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta. Ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

Preotul: Pune, Doamne, strajă gurii mele și ușa de îngrădire împrejurul buzelor mele!

Strana *(cântă, mai repejor):* Să se îndrepteze...

Preotul: Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să-mi dezvinovățesc păcatele mele.

Strana *(cântă, mai repejor):* Să se îndrepteze...

Preotul: Slavă Tatălui...

Strana *(cântă, mai repejor):* Să se îndrepteze...

Preotul: Și acum..., *apoi cântă iar pe larg prima parte:* Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta.

Strana *răspunde cu sfârșitul:* Ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară. *(la ultimele cuvinte ale cântării se fac **trei metanii**)*

*Apoi **Apostolul** și **Evangelia** (de la Liturghia la Sfântul Calinic)*

Apostolul

Preotul: Să luăm aminte! Pace tuturor!

Citețul: Și duhului tău! *După care, cu fața la Altar, citește Prochimenul Apostolului.*

Preotul: Înțelepciune!

Citețul: Din Epistola către Evrei, citire.

Preotul: Să luăm aminte!

Citețul, *cu fața la Altar, citește Apostolul (Evrei 7: 26 – 8: 2):*

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem... *(v. la 13 decembrie)*

Preotul: Pace ție, cititorule!

Citețul: Și duhului tău! Aliluia! Aliluia! Aliluia!

Sfânta Evanghelie

Preotul: Înțelepciune! Drepti! Să ascultăm Sfânta Evanghelie! Pace tuturor!

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Preotul: Să luăm aminte! *Apoi, dintre Sfintele Uși, citește Sfânta Evanghelie (Ioan 10: 9-16):*

Zis-a Domnul: Eu sunt ușa...

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Ectenia întreită (a cererii stăruitoare)

Preotul: Să zicem toți, din tot sufletul și din tot cugetul nostru, să zicem.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Doamne Atotstăpânitorule, Dumnezeuul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi-) Episcopul nostru (N)...

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni; pentru conducătorii țării noastre...

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru fericirii și pururea pomenirii ctitori ai sfântului locașului acestuia și pentru toți cei mai dinainte adormiți părinți și frați ai noștri dreptmăritori creștini, care odihnesc aici și pretutindeni.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu enoriași, ctitori și binefăcători ai sfântului locașului acestuia.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

(Aici se pot pune cereri pentru diferite trebuințe, care sunt tipărite la sfârșitul Liturghierului.)

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserica aceasta, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce stă înaintea, așteptând de la Tine mare și multă milă.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptmăritorii creștini.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

(Preotul: zice în taină Rugăciunea cererii stăruitoare: Doamne, Dumnezeul nostru, primește...)

Preotul (ecfonisul): Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Ectenia catehumenilor

*(se adaugă, din miercurea săptămânii a patra a Postului Mare, Ectenia pentru cei ce vin către luminare: Rugați-vă cei pentru luminare Domnului..., până în Miercurea Mare, afară de sâmbete și duminici; v. mai jos *)*

Preotul: Rugați-vă cei chemați Domnului.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Cei credincioși, pentru cei chemați să ne rugăm, ca Domnul să-i miluiască pe dânșii.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Să-i învețe cuvântul adevărului.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Să le descopere Evanghelia dreptății.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Să-i unească pe ei cu Sfânta Sa sobornicescă și apostolică Biserică.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Mântuiește, miluiește, apără și-i păzește pe ei, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Cei chemați, capetele voastre Domnului să le plecați.

Strana: Ție, Doamne.

(Preotul: zice în taină Rugăciunea pentru cei chemați: Dumnezeule, Dumnezeul nostru, Ziditorule...)

Preotul: Ca și aceștia împreună cu noi să slăvească preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. _____

*** Ectenia pentru cei ce vin către luminare**

Preotul: Câți sunteți chemați ieșiți, cei chemați ieșiți! Câți sunteți pentru luminare apropiați-vă! Rugați-vă cei pentru luminare Domnului.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Cei credincioși, pentru frații care se pregătesc pentru sfânta luminare și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Ca Domnul Dumnezeul nostru să-i întărească pe dânșii și să le dea putere.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Să-i lumineze cu lumina cunoștinței și a dreptei credințe.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Să-i învrednicească, la vremea cuvenită, de baia nașterii de a doua, de iertarea păcatelor și de veșmântul nestricăciunii.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Să-i nască din nou prin apă și prin Duh.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Să le dăruiască lor desăvârșirea credinței.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Să-i numere cu sfânta și aleasa Lui turmă.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și-i păzește pe dânșii, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Cei pentru luminare, capetele voastre Domnului să le plecați.

Strana: Ție, Doamne.

(Preotul: zice în taină Rugăciunea pentru cei care se pregătesc pentru luminare: Arată, Stăpâne, fața Ta peste cei care se pregătesc...)

Preotul: Că Tu ești luminarea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Câți sunteți pentru luminare ieșiți! Cei pentru luminare ieșiți! Câți sunteți chemați ieșiți! Ca nimeni din cei chemați să nu rămână. Câți suntem credincioși, iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește. _____

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește...

Strana: Doamne, miluiește.

(Preotul: zice în taină prima Rugăciune pentru cei credincioși.)

Preotul: Înțelepciune! Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Iar și iar cu pace (în pace) Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește...

Strana: Doamne, miluiește.

(Preotul: zice în taină a doua Rugăciune pentru cei credincioși.)

Preotul: Înțelepciune.

Strana: Binecuvintează!

Preotul: După darul Hristosului Tău cu care ești binecuvântat, împreună...

Strana: Amin. *cântă*

Heruvicul, glasul 1

Acum Puterile cele cerești, împreună cu noi, nevăzut slujesc; că, iată, intră Împăratul slavei; iată, Jertfa cea de taină, săvârșită, se înconjură.

*Acum se sună clopoțelul în Sfântul Altar, toți **îngenunchează** (și se închină până la pământ, făcând astfel închinăciune lui Hristos Dumnezeu, Care este desăvârșit în Taine, pentru că sunt sfințite mai înainte); iar preotul face ieșirea cu Sfintele Daruri mai înainte Sfințite, în cea mai deplină **tăcere**. După intrarea preotului în Sfântul Altar, se sună din nou clopoțelul, și se cântă partea a doua a Heruvicului:*

Cu credință și cu dragoste să ne apropiem, ca părtași vieții celei veșnice să ne facem. Aliluia, Aliluia, Aliluia. (la ultimele cuvinte ale cântării facem **trei metanii)**

Ectenia cererilor

Preotul: Să plinim rugăciunea noastră cea de seară Domnului.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru Cinstitele și mai înainte Sfințitele Daruri ce sunt puse înainte, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Ca iubitorul de oameni, Dumnezeu nostru, Cel ce le-a primit pe ele în sfântul, cel mai presus de ceruri și duhovnicescul Său jertfelnic, într-un miros de bună mireasmă duhovnicească, să ne trimită nouă dumnezeiescul har și darul Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

(Preotul: zice în taină Rugăciunea: Dumnezeu tainelor celor negrăite și nevăzute...)

Preotul: Apară, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Seara toată desăvârșită, sfântă, în pace și fără de păcat de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor al sufletelor și al trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Cealaltă vreme a vieții noastre, în pace și într-o pocăință a o săvârșii, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără durere, neînfruntat, în pace și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Pe Preasfânta, curată, preabinecuvântată, slăvită Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Unitatea credinței și împărtășirea Sfântului Duh cerând, pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Și ne învrednicește, Stăpâne, cu îndrăznire, fără de osândă să îndrăznim a Te chema Tată pe Tine Dumnezeuul ceresc și să zicem.

Strana: *cântă sau rostește*

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău. Vie Împărăția Ta. Facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri; și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția, și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor!

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Strana: (rar) Ție, Doamne. (*Preotul zice încet rugăciunea: Dumnezeu Cel singur bun și milostiv...*)

Preotul: Cu Harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni a Unuia Născut Fiului Tău cu Care ești binecuvântat împreună cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

(*Preotul se roagă în taină: la aminte, Doamne Iisuse Hristoase...*)

Preotul: Să luăm aminte! Sfintele cele mai înainte sfințite, sfinților!

Strana: *cântă*

Unul Sfânt, Unul Domn Iisus Hristos. Întru slava lui Dumnezeu-Tatăl. Amin.

În timp ce preotul se împărtășește în Sfântul Altar, Strana cântă:

Chinonicul: Gustați și vedeți că bun este Domnul. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Apoi, după deschiderea ușilor

Preotul: Cu frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste să vă apropiați.

Strana: *cântă, în loc de „Bine este cuvântat Cel ce vine...”*,

Binecuvânta-voi pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea.

Apoi

Cred, Doamne, și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu Cel viu, Care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu. Încă cred că acesta este Însuși Preacurat Trupul Tău și acesta este Însuși Scump Sângele Tău. Deci, mă rog Ție: Miluiește-mă și-mi iartă greșelile mele de voie și fără de voie, cu cuvântul, cu lucrul, cu știință sau cu neștiință, și mă învrednicește fără de osândă să mă împărtășesc cu Preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin.

Cinei Tale celei de taină, Fiul lui Dumnezeu, astăzi părtaș pe mine mă primește, că nu voi spune vrăjmașilor Tăi taina Ta, nici sărutare Îți voi da ca Iuda; ci, ca tâlharul mărturisindu-mă, strig Ție: Pomenește-mă, Doamne, întru împărțășia Ta.

Nu spre judecată sau spre osândă să-mi fie împărțășirea cu Preacuratele Tale Taine, Doamne, ci spre tămăduirea sufletului și a trupului.

Strana: *cântă* **Chinonicul:** Gustați și vedeți că bun este Domnul. Aliluia, Aliluia, Aliluia. [*în loc de Chinonicul:* Trupul lui Hristos primim și din izvorul Cel fără de moarte gustăm.]

(Apoi, după ce a Împărțășit pe credincioșii pregătiți pentru aceasta, dacă sunt)

Preotul: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta.

Strana: *cântă, în loc de* „Am văzut lumina...”,

Pâinea cea cerească și paharul vieții gustați și vedeți că bun este Domnul. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Preotul: Totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *(Și, dacă au fost credincioși care s-au Împărțășit, citește îndată:)*

Să se umple gurile noastre de lauda Ta, Doamne, ca să lăudăm slava Ta, că ne-ai învrednicit pe noi a ne împărțăși cu Sfintele, cele fără de moarte, preacinstitele și de viață făcătoarele Tale Taine. Întărește-ne pe noi întru sfințenia Ta; toată ziua să ne învățăm dreptatea Ta. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Preotul: Drepti, primind dumnezeieștile, sfintele, preacuratele, nemuritoarele, cereștile și de viață făcătoarele, înfricoșătoarele lui Hristos Taine, cu vrednicie să mulțumim Domnului.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apară, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Seara toată desăvârșită, sfântă, în pace și fără de păcat cerând, pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu, să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Cu pace (*în pace*) să ieșim.

Strana: Întru numele Domnului.

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul (*citește rugăciunea Amvonului*): Stăpâne Atotțiitorule, Cel ce cu înțelepciunea Ta ai zidit toată făptura...

Strana: Amin. *cântă*

Fie numele Domnului binecuvântat, de acum și până-n veac. De acum și până-n veac. (de trei ori, cu *trei metanii*)

[Strana: citește acum sau după Otpust (la mănăstiri; cf. Liturghier 2012)

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 33

Binecuvânta-voi pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea. În Domnul se va lăuda sufletul meu; să audă cei blânzi și să se veselească. Slăviți pe Domnul împreună cu mine și să înălțăm numele Lui împreună. Căutat-am pe Domnul și m-a auzit și din toate necazurile mele m-a izbăvit. Apropiati-vă de El și vă luminați; și fețele voastre să nu se rușineze. Săracul acesta a strigat și Domnul l-a auzit pe el și din toate necazurile lui l-a izbăvit. Străjuți-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de El și-i va izbăvi pe ei. Gustați și vedeți că bun este Domnul; fericit bărbatul care nădăjduiește în El. Temeți-vă de Domnul toți sfinții Lui, că n-au lipsă cei ce se tem de El. Bogații au sărăcit și au flămânzit, iar cei ce-L caută pe Domnul, nu se vor lipsi de tot binele. Veniți fiilor, ascultați-mă pe mine, frica Domnului vă voi învăța pe voi; cine este omul cel ce voiește viața, care iubește să vadă zile bune? Oprește-ți limba de la rău și buzele tale să nu grăiască vicleșug. Ferește-te de rău și fă bine, caută pacea și o urmează pe ea. Ochii Domnului spre cei dreپți și urechile Lui spre rugăciunea lor. Iar fața Domnului spre cei ce fac rele, ca să piară de pe pământ pomenirea lor. Strigat-au dreپții și Domnul i-a auzit și din toate necazurile lor i-a izbăvit. Aproape este Domnul de cei umiliți la inimă și pe cei smeriți cu duhul îi va mântui. Multe sunt necazurile dreپților și din toate acelea îi va izbăvi pe ei Domnul. Domnul păzește toate oasele lor, nici unul din ele nu se va zdrobi. Moartea păcătoșilor este cumplită și cei ce urăsc pe cel drept vor greși. Mântui-va Domnul sufletele robilor Săi și nu vor greși toți cei ce nădăjduiesc în El. (se încheie lung, melodios)]

Otpust

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Binecuvântarea Domnului să fie peste voi cu al Său Har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Slavă Ție, Hristoase, Dumnezeuul nostru, nădejdea noastră, slavă Ție.

Strana: Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; întru numele Domnului, părinte, binecuvintează!

Preotul: Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, ale Sfinților, slăviților și întru tot lăudaților Apostoli, ale celui între sfinți Părintelui nostru Grigorie Dialogul, a cărui Dumnezeiască Liturghie am săvârșit, ale Dreptului Lazăr cel înviat din morți a patra zi, ale Sfântului Apostol Simeon, rudenia Domnului, episcopul Ierusalimului și ale celor împreună cu dâșii, a căror pomenire o săvârșim, ale Sfinților, dreپților și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și pentru ale

tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un Bun și de oameni iubitor.

Strana: Amin.

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeuul nostru miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Strana: Amin.